

หน้า 1

หน้า

ความเป็นมาและความสำคัญของนักเรียน

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนในชาติ เนரายคนจัดว่าเป็นกรรภยากรที่สำคัญยิ่ง ชาติจะเจริญก้าวหน้าและพัฒนาไปด้วยตัวก็ต้องอาศัยคนที่ได้พัฒนา ทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ และคุณธรรมประพฤติเป็นสำคัญ การศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณภาพของกรรภยากรมนุษย์ เพื่อให้เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพ ที่สอดคล้องกับระบบการปกครอง การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและแบบอย่างนัดติกรรมของสมาชิกในสังคมนี้ หน้าที่ของการศึกษาคือ การอบรมผู้เยาว์หรือสมาชิกของสังคม ให้รู้จักกิจการคำานีนิชิตในสังคมซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งให้สมาชิกของสังคมได้รู้จักเกี่ยวกับแบบแผนการคำานีนิชิต (พัฒนาศึกษา, 2526)

การศึกษาโดยตัวของมันยังอาจถูกจัดวางระบบให้มีบทบาท ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ตลอดจนบทบาทสนับสนุนความต้องการในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของประเทศไทย(พัฒนาศึกษาศาสตร์, 2527)

พระราชบรมมุนี ประยุทธ ปยุต. โ. (2530) กล่าวถึงหน้าที่หลักของการศึกษา

2 ปัจจัย

1. หน้าที่ถ่ายทอดศิลปวิทยาหมายถึงการถ่ายทอด รักษา ส่งเสริมเพิ่มพูนวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนสืบทอดคุณธรรมทางวิชาการของมนุษย์
2. หน้าที่ในการชี้แนะ ให้รู้จักกิจการคำานีนิชิตที่ดีงามดูก็ต้อง การฝึกฝนพัฒนาคนจนถึงความสมบูรณ์

นอกจากนี้ สุวังค์ จันทวนิช (2533) ได้สรุปถึงบทบาทและหน้าที่ของ การศึกษาไว้ว่าดังนี้

1. ถ่ายทอดวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
2. ให้การขัดเกลาทางลังคอม เพื่อให้สมาชิกของลังคอมสามารถปรับตัวให้เข้ากับลังคอมได้ด้วยดี
3. สร้างและถ่ายทอด นวัตกรรม เทคโนโลยี และความรู้เชิงทาง ให้แก่การคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาเป็นองค์แห่งความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ
4. เลือกสรรและกำหนดทำแผนงานทางลังคอมให้แก่บุคคล สถาบันการศึกษาฯคัดเลือกคนเข้าสู่ระบบการศึกษา และเมื่อผ่านระบบนี้ไปแล้ว ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้สถานภาพและทำแผนงานตามความรู้ ความสามารถที่ได้เรียนและฝึกฝนมา
5. คุณลักษณะเด่นที่เด่นที่สุดคือมีคุณภาพชีวิต
6. พัฒนาคุณลักษณะสมาชิกลังคอมแต่ละคน จะพัฒนาความชอบ และความสนใจเช่นเดียวกับคนทำให้เกิดเป็นบุคลิกภาพ
7. ผลิตช้าทางอุปกรณ์ขัดเกลาหล่อหลอมให้สมาชิกของลังคอมมีความเชื่อในอุปกรณ์ค่านิยม และวัฒนธรรมตามที่ผู้นำของลังคอมต้องการ

นักเรียนรายตัวมัธยมศึกษามีอายุเฉลี่ย 12-18 ปี ซึ่งเป็นช่วงของวัยรุ่นที่เปลี่ยนจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ (สมคักดี้ บรรเจริญกุล, 2533) โดยธรรมชาติวัยรุ่นที่ต้องการอิสระภาพจะมีอาการแข็งกร้าวเมื่อถูกจำกัดเสรีภาพ (สมพร สุกันย์, 2531) หากความมั่นคงทางอารมณ์ชอบเลียนแบบการกระทำของผู้ใหญ่ ชอบแสดงออกมีความสนใจในร่างกายเป็นพิเศษ (สุชา จันทร์เอม, 2529) การจัดการศึกษาในรายตัวมัธยมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาสำหรับวัยรุ่น เพื่อเตรียมให้เข้าเป็นผู้ใหญ่ตามความต้องการของประเทศไทยและลังคอม การศึกษาในรายตัวนี้ มีส่วนในการสร้างคุณลักษณะที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างดี เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ (พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2524)

ในระยะเวลาที่ผ่านมาลังคอมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากการก้าวหน้าทางวิทยาการเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการรับเอาวัฒนธรรมต่างๆ เข้ามายังต่างชาติมากเกินไป สิ่งต่างๆเหล่านี้มีส่วนทำให้คนไทยมีค่านิยมทางด้านวัฒนธรรมขึ้น

(แผนพัฒนาคุณธรรม, 2533) ทำให้มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและการพัฒนาตัวตนจิตใจของคน มีความประพฤติ ค่านิยมคุณธรรม จรรยาบรรณอย่างแน่นแฟ้นและเลื่อมลึกล้ำตื้บ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532) การรับอิทธิพลทางวัฒนธรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการที่ลึกลับเริงรมย์ต่างๆ ที่มอมแม้อเยาวชนรวมทั้งการที่เยาวชนไม่สามารถส่วนตัวส่วนเสียงของค่านิยมต่างๆ ที่ได้รับการลอกเลียนแบบมาผิดๆ แต่คล้อยไปในทางเลื่อมเลี้ยง ทำให้เยาวชนอยู่ห่างคุณธรรมจรรยา เนரายชาดลึกลึกลับเห็นอว่าที่จะกระทำการใด ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดปัญหาต่างๆ (แนวทางในการพัฒนาเยาวชนในทศวรรษหน้า, 2532)

อาภา ณัคช่าง(2531) ได้กล่าวถึงปัญหาของเด็กและเยาวชน ที่ต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน คือปัญหาในการใช้เวลาว่างไม่เหมาะสมกับวัย และฐานะของตนเด็กวัยรุ่น มักจะไปมั่วสุมหรือซุ่มนุนในย่านคุนย์การค้าคอมฟิชั่นพลัสโก้เซ็คและสถานเริงรมย์ต่างๆ มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและเป็นหนทางทำให้ต้องมีการหาเงินในที่มีขอบเขตจำกัดอย่างมาก การเด็กและเยาวชนต้องมีภาระดูแลตัวเอง ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมได้ตามที่ต้องการ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนต้องหันมาใช้จ่ายกับสิ่งที่ไม่จำเป็นเหล่านี้ ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ในการที่จะพัฒนาบุคคลให้มี ความรู้ ความคิด คุณธรรม และพละน้ำมันย์ที่สมบูรณ์ มีทักษะในการประกอบอาชีพเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อพิจารณาจากแนวทางการจัดการศึกษาที่ผ่านมา จุดมุ่งหมายในทางปฏิบัติของการจัดการศึกษานั้นเน้นหนักไปในด้านการสร้างความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพมากกว่าการเน้นการสร้างคนที่มี คุณธรรม จริยธรรม ทั้งที่ในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในการประกอบกิจการทุกอย่างทั้งในภาคธุรกิจและเอกชน ปัจจัยสำคัญของการประกอบการที่สำคัญที่สุด คือคนที่มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ (การศึกษาแห่งชาติ, 2533) ดังนั้นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ คือ จะมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผลเมืองไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรมปัญญาและมีลุขภาพพละน้ำมันย์สมบูรณ์ ตลอดทั้งมีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถพัฒนาตนเอง และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ ริเริ่มสร้างสรรค์

และทำการพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่เหมาะสม และสามารถช่วยให้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นไปอย่างมีกรอบของภาระรับน ลอดคล้องกับเงื่อนไขข้อจำกัดด้านทรัพยากรสภาพความต้องการของแต่ละบุคคล ชุมชนและสังคม รวมทั้งก่อให้เกิดความสมดุลย์และเชื่อมโยงในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและวัฒนธรรม ตลอดจนความสัมพันธ์อันมีความสมกลมกลืน และได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการพัฒนาทั้งเมืองและชนบท (กรมวิชาการ , 2534)

การจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะสำเร็จตามเป้าหมาย หรือตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นกับความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน และการอบรมสั่งสอนของครู อาจารย์ การที่การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับวัยรุ่น จึงถือว่าเป็นหัวเสี้ยวหัวต่อที่สำคัญของเด็ก ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านปักครองนักเรียนโดยเฉพาะนอกเหนือจากครู อาจารย์ ซึ่งทำหน้าที่อบรมสั่งสอนโดยทั่วไปอยู่แล้ว ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครองเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อความประพฤติของนักเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้รับผิดชอบในการอบรมดูแลนักเรียนในเรื่องความประพฤติกริยา罵ราศ และการกระทำในทางที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนจะได้เป็นพลเมืองดีของประเทศไทยในอนาคต ใน การปฏิบัติงานของฝ่ายปักครองนั้นมีการปฏิบัติที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งในบางครั้งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานได้ ปัญหาของฝ่ายปักครองในล้วนที่เกี่ยวข้องกับครูอาจารย์ เช่น ครูอาจารย์ไม่เอาใจใส่ในหน้าที่รับผิดชอบเท่าที่ควร ไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ขาดความการณ์เจิดจรัสในการอบรมความประพฤติจริยธรรมคุณธรรมแก่นักเรียน ขาดจิตวิทยาในการปักครองเด็ก (แนวทางการพัฒนาเยาวชนในศตวรรษหน้า, 2532) น่ายังคงต่อ ลน. เทศ (2533) ได้กล่าวถึง ปัญหาด้านงานปักครอง ดีอ การที่ครู-อาจารย์ไม่มีการปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน มีการขัดแย้งกันไม่ยอมรับมติของส่วนรวมฝ่ายปักครอง ขาดการประสานงานในการทำงานกับ ครู อาจารย์ในโรงเรียนกับผู้ปักครองนักเรียนและชุมชน ใกล้เคียง ผู้ช่วยฝ่ายปักครองไม่มีมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ใช้การสั่งการโดยไม่เป็นผู้นำในการปฏิบัติจริงโดยตรงกับ ครู อาจารย์และนักเรียน นอกจากนี้ปัญหาความร่วมมือของผู้ปักครองกับทางโรงเรียน ก็เป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งด้วย

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสมควรที่จะศึกษา และสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครองโรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ เพื่อให้ ทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดทั้งปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปักครองของโรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ ซึ่งผลที่ได้รับสามารถนำมาประกอบการ นิจารณาปรับปรุงการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครองของโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครองโรงเรียน มัธยมศึกษานาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา ๘
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายปักครอง โรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๘

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ สังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘ ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนนาดใหญ่มัธยมศึกษานาดใหญ่ ใน ๘ จังหวัดต่อไปนี้ คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา และ แม่ฮ่องสอน
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่าย ปักครอง ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการปฏิบัติงานบุคลากรรับข้าราชการครุ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ซึ่งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครอง ของ โรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายปักครอง
2. อบรมศิลธรรม จรรยาบรรณทาง ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม

3. ปักครองคุ้มให้ความอบอุ่น และความปลอดภัยแก่นักเรียนในขณะอยู่ในโรงเรียน
4. ให้คำแนะนำในด้านความประนีดลิขของนักเรียนและครุ ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและรายเบื้องบัด专卖ที่ของโรงเรียนที่ศึกษาด้วย
5. วางแผน ควบคุมและแก้ปัญหาการมาโรงเรียนของนักเรียน และการมาทำงานของครุ
6. วิเคราะห์และวิจัยปัญหาของนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล เพื่อประสานงานกับฝ่ายแนะแนวให้นักเรียนประสบความจำเรื่องความເອົາດກວານ
7. วางแผนพัฒนาตามผลนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว เพื่อปรับปรุงงานการปักครองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
8. วางแผนและจัดให้มีการรวบรวมข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการปักครองให้เป็นปัจจุบันเพื่อป้องกันปัญหา และนำไปใช้ในการวางแผน
9. ประสานงานกับผู้ปักครองและร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน
10. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การปฎิบัติงาน หมายถึง พฤติกรรม หรือกิจกรรมที่กระทำในการบริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารการศึกษาของโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษานาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาลังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ของกรมสสถาบันศึกษาระหว่าง 1,500 - 2,499 คน

ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปักครอง หมายถึง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการปักครองนักเรียนหรือกิจการนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ลังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอน หรือปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรวยกรุงศึกษาอิการ

เขตการศึกษา ๘ หมายถึง เขตการศึกษาที่ประกอบด้วย ๘ จังหวัดในภาคเหนือ ตอนบนซึ่งประกอบด้วยจังหวัดต่อไปนี้ คือ เชียงราย แพร่ เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน น่าน แม่ฮ่องสอน และพะเยา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง นำไปพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานปัจจุบันของโรงเรียนมัธยมศึกษานาคใหญ่ ที่สังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘
- เพื่อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการแล้วงหาวิธีการในการปรับปรุงงานปัจจุบัน ของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายปกครอง ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน และครุอาจารย์ ของโรงเรียนมัธยมศึกษานาคใหญ่ สังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘ ในปีการศึกษา ๒๕๓๓ เป็น โรงเรียนมัธยมศึกษานาคใหญ่ จำนวน ๒๐ โรง ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑๐๐ คน และครุอาจารย์จำนวน ๒,๒๙๓ คน ประกอบด้วย

1.1. ประชากรได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๒๐ คน และผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน ๘๐ คน รวม ๑๐๐ คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนในสถานศึกษา ๒๐ แห่ง ซึ่งจะใช้วิธี สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางสุ่มของ Krejcie และ Morgan (1970 : ๖๐๘) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๒๗ คน

รวมจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ๔๒๗ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสອบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและอาจารย์ในโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปักครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8

แบบสອบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสອบถามเกี่ยวกับสถานภาพล้วนหัวของผู้ตอบแบบสອบถาม โดยแบบสອบถามเป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสອบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปักครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ทั้ง 10 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสອบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายปักครอง โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ทั้ง 10 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราล้วนประเมินค่า (Rating Scale)

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3.1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษางานบริหารการศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา และงานผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาฝ่ายปักครอง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสອบถาม

3.2. เขียนข้อกรายทง (Item) ของแบบสອบถามจากผลการศึกษาใน ข้อ 1.

3.3. นำแบบสອบถามที่สร้างขึ้น ปรึกษาหารือกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4. นำแบบสອบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ และทางบริหารการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตรวจสอบ

3.5. นำแบบสອบถามมาปรับปรุงแก้ไข

3.6. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา

3.7. ปรับปรุงแก้ไข และสร้างแบบสອบถามฉบับสมบูรณ์

3.8. นำแบบสອบถามไปเก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดส่งและรับสอบถามความคิดเห็นด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่มีลักษณะเลือกตอบ (check list) ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 ใช้วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) และ เสนอเป็นตารางปีรากอนค่าอัตราเบย์

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราล่วงประเมินค่า (Rating Scale) โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเสนอเป็นตารางปีรากอนค่าอัตราเบย์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การคำนวณหาค่าทางสถิติโดยอาศัยโปรแกรม สํารีเจรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package For The Social Sciences) ในการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การนำเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดจัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิจัยโดยการแบ่งออก เป็น 5 步 ดังนี้

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมา และความลำดับของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนิน การวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและลำดับขั้นตอน ในการเสนอผลการวิจัย ตามลำดับ

บทที่ 2 กล่าวถึง ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีดำเนินการวิจัยโดยละเอียด

บทที่ 4 กล่าวถึง วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 กล่าวถึง สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย